

EXPUNERE DE MOTIVE

Adoptarea Ordonanței Guvernului nr.102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România a pornit de la necesitatea adaptării sistemului legislativ, instituțional și al practicilor în domeniul azilului la noul context social-politic, având în vedere armonizarea legislației naționale la standardele europene și internaționale în acest domeniu și asigurarea unor mijloace eficiente de luptă împotriva migrației ilegale.

În condițiile unei evoluții constante a fenomenului migrației ilegale și al unui interes major al statelor de găsire a unor mijloace eficiente de reducere a duratei procedurii de azil, ca una dintre măsurile importante de descurajare a celor care încearcă să se folosească de această instituție umanitară pentru a-și reglementa, chiar temporar, șederea pe teritoriul unui stat, în momentul adoptării Ordonanței Guvernului 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților, unul dintre obiectivele principale urmărite a fost stabilirea unei proceduri speciale de acordare a statutului de refugiat, care să asigure o tratare corectă și în conformitate cu standardele internaționale în domeniul drepturilor omului prevăzute de documente la care România este parte și de acquis-ul Uniunii Europene în acest domeniu, dar și o durată cât mai scurtă a procedurii.

În prezent, după aproape trei ani de practică, se poate spune că prevederile Ordonanței de Urgență nr.102/2000 au avut o eficiență deosebită, aplicarea sa conducând la o reducere substanțială a numărului de cereri de azil abuzive, în condițiile în care majoritatea statelor europene se confruntă cu creșterea numărului solicitanților de azil. Totodată, s-a reușit scurtarea duratei procedurii de azil de la 1-2 ani, cât dura în conformitate cu prevederile Legii nr.15/1996, la o medie de 5-6 luni, cât durează în prezent, din acest punct de vedere procedura română fiind una dintre primele în Europa.

Necesitatea completării articolului 15 alin.(8) din Ordonanța Guvernului nr.102/2000 este legată de adoptarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr.58 din 25 iunie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.460 din 28 iunie 2003, prin care a fost modificat Codul de Procedură Civilă. Astfel, art.299 din Codul de procedură civilă a fost completat cu următoarea prevedere: "Recursul se soluționează de către Curtea Supremă de Justiție, dacă prin lege nu se prevede altfel", dispoziție care modifică derularea procedurii, în sensul că toate recursurile ce au ca obiect cereri de acordare a statutului de refugiat, soluționate în prezent de tribunale, vor fi judecate, începând cu 28 august 2003, de Curtea Supremă de Justiție, iar durata procedurii ar reveni la situația anterioară adoptării Ordonanței Guvernului nr.102/2000.

O astfel de creștere a duratei procedurii ar conduce la o creștere de 4-5 ori a cheltuielilor de asistență a solicitanților de azil, la creșterea semnificativă a numărului de cereri, reprezentând un magnet pentru migrația ilegală și, nu în ultimul

rând, va fi de natură să influențeze în mod negativ negocierile cu Uniunea Europeană pe Capitolul 24, „Justiție, Afaceri Interne.”

Față de cele prezentate, a fost elaborat proiectul de Lege anexat, în vederea aprobării Ordonanței de urgență a Guvernului pentru modificarea art. 15 alin.(8) din Ordonanța Guvernului nr.102 din 31 august 2000 privind statutul și regimul refugiaților în România.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE